

HÍREK / INFORMÁCIÓK / ÉRDEKESSÉGEK

VISSZAHANG

ÓZDI MAGAZIN IV. ÉVFOLYAM 1. SZÁM 2020. FEBRUÁR

#VÁROS

4. OLDAL

MAGYAR KULTÚRA

FOTÓ: PALOTAI ISTVÁN

A TAVALYI ÉVHEZ HASONLÓAN IDÉN IS SZÁMOS PROGRAMMAL VÁRTÁK AZ ÉRDEKLŐDŐKET VÁROSUNKBAN A MAGYAR KULTÚRA NAPJÁN. NEM VOLT HIÁNY KIÁLLÍTÁSOKBÓL, ÉS A HAGYOMÁNYNAK MEGFELELŐEN ÁTADTÁK A MŰVELŐDÉSÉRT KITÜNTETŐ DÍJAT IS, AMIT AZ ÓZDI KÉPZŐMŰVÉSZETI EGYESÜLET KAPOTT. AZ ELISMERÉST 2012-BEN ALAPÍTOTTA AZ ÓZDI MŰVELŐDÉSI INTÉZMÉNYEK, A DÍJ DEMES FERENC LÁSZLÓ A MAG CÍMŰ KISPLASZTIKÁJA.

#OKTATÁS

7. OLDAL

SZÁZHARMINC ÉV

JUBILEUMI KIADVÁNY KÉSZÜL
AZ ÓZDI SZAKKÉPZÉS ÜNNEPÉRE

#SEGÍTSÉG

9. OLDAL

VÉGTELEN TÖRTÉNET

AZ IDEIGLENES BEFOGADÁS
A LEGSZEBB ÉS EGYBEN
LEGSZOMORÚBB DOLOG

#SIKER

12. OLDAL

DÜBÖRGŐ PÓZDIUM

TELT HÁZ FOGADTA SZINETÁR DÓRÁT
A NEGYEDIK ÁLLOMÁSON

Nagypapi megmondja (I.)

„Kéthás” tanárok

Láttad a Híradót, kisfiam, kérdezte nagypapi, miközben megigazította a kockás plédet, amely a lábára volt terítve a hintaszékben. Azt a gyereket úgy szájon vertem volna, hogy a fogát is kiköpi. Úgy mondta ezt, hogy az övé is ott úszkált egy fehér tárolódobozkában.

Nagypapi nem különösebben szívelte a tanárokat, megvan rá az okom, mondta olyankor, s mi sosem firtattuk. Az egész oktatási rendszerről az volt a véleménye, hogy egy kalap szart sem ér, s még csak ki sem fűtyülte a nyomdafestéket nem tűrő részt. Ha hiszitek, ha nem, azóta sem állt módomban reakcióegyenletet megoldani, ahogy a dezoxiribonukleinsavak polikondenzációját is Margó néni szájából hallottam utoljára, pedig ő vagy negyedszázada alulról szagolja az akármít is...

Hanem mit képzelnek ezek a senkiháziak, hogy videóra veszik, ahogy a tanárt provokálják. Az a szerencsétlen meg csak állt és tűrte. Mert nem tehetett mást. Ez már a pedagógus szakma vége, mert ilyen nem volt régen. Lassan a nemzet napszámossai lesznek hátrányos helyzetűek (vagyis két h-sok, a szerk.). Te is választhattál volna valami jövedelmezőbb szakmát. A ti iskolákban is van ilyesmi?

Tudod, nagypapi, mondom halkan, ha lenne, lehet, hogy én is szájon vágnám azt a gyereket, de akkor ki járna rosszabbul...

Az igaz, zsörtölődik nagypapi, két sztárügyvéd azonnal Ózdon teremne a kereskedelmi tévékkel, még a gatyát is leperelnék rólad. Ha meg azok ütnének meg, a rossz börtönkörülmények miatt még kártérítést is kicsikarnának. Ezek még az anyjukat is eladnák...

Nagypapinak fölszökött a vérnyomása, meg is mérte gyorsan, utána konstátálta. Pizkos csirkefogók! Hát milyen szüleik vannak ezeknek? Miért nem lehet az ilyeneket kipenderíteni az iskolából? Az ügyvédek meg a szegregációt harsogják mindenfelé. Azt se tudom, mit jelent. A tisztességes emberek normális gyerekeinek nincsenek jogai? Azokat nem félemlítik meg az efféle suhancok? Ilyenek járnak szakmát tanulni? Na, ezért tart itt ez az ország.

Itt a gyerekek félévi bizonyítványa, mutatom, kifotóztam a Krétából, amire nagypapi olyan szemekkel néz, mintha kínaiul beszélnék, koronavírus ide vagy oda.

A SZIKSZI-be akar menni Panni is, de az Istennek se tanul, csak a telefont nyomkodja egész nap.

Nem te vetted neki? – néz rám nagypapi, s választ se vár. Szeresd azt a gyereket, ne csak követelőzz. Annyit ügyis fog keresni, mint te, ha jók az információim. Majd saját maga megtapasztalja a dolgokat. Nem kell, hogy egész nap a süket papolásodat hallgassa. Beszélék én vele, miért nem hoztad el a kis dédunokáimat?

Bárcsak még kicsik volnának, motyogom, de nagypapi leállít. Te is a kisunokám leszel mindig, akármeckora számár is vagy. Hallom, az ózdi foci is kipukkant. Majd a Kicsi épít ide is egy stadiont, akkorra lesz csapat is. Kisvasúttal fogok meccsre járni, ha megérem. Apád itt volt tegnap, nem mondta, hogy jössz. Nem láttad a szemüvegem?

Nagypapinak még nem mondtam el, hogy már nem sokáig leszek tanár. Oktatónak fognak hívni, ha minden igaz. Akkor már nem mondhatom, mint József Attila, hogy lehettem volna oktató, nem ily töltőtoll koptató szegény legény...

Farkas Nándor

Hellóózd,
Megnyitottunk!

AUTOMATA

Várunk Benneteket a Malom út 1-ben!

Diszkont árak, kiváló minőség, 0-24-es nyitvatartás

Oranges Oil Company

OTTHONOSABB KÖRNYEZET

LEZÁRULT AZ ÚJTELEP ÉS KISERDŐALJA REHABILITÁCIÓJÁT ELŐSEGÍTŐ PÁLYÁZAT

Végéhez ért az „Ózd Újtelep-Kiserdőalja városrehabilitációja az akcióterület társadalmi rehabilitációját célzó komplex programhoz kapcsolódóan” című viselő, TOP-4.3.1-15-B01-2016-00014 számú pályázat. A célterületek az utóbbi időszakban jelentős változáson mentek át, így lakhatóbbá, komfortosabbá és barátságosabbá váltak.

Városunk önkormányzata a „Leromlott városi területek rehabilitációja” című felhíváson nyert el 350 millió forintnyi vissza nem térítendő támogatást. A programelemek között szerepelt ingatlanok, közterületek felújítása, közösségi ház létrehozása. A Váci Mihály úton már korábban komfortossá tettek több ingatlant, de a projekt ezzel közel sem ért véget.

hetően a parkrendezésnek. A keresztutcák aszfaltozása, az Alkotmány úti óvoda előtti járda, valamint a csapadékvíz-elvezető csatorna rendbetétele mind a gyalogosok, mind pedig az autók közlekedését megkönnyítette. Ráadásul az Ív úti nagy parkoló régóta repedezett aszfaltja helyére is új burkolat került, részben térkővel.

zését, valamint a közbiztonság javítását emellett a térfigyelő kamerarendszer bővítése is támogatja: a célterületen öt, míg a parkolóban és annak közelében négy új eszközt telepítettek.

A Széchenyi 2020 program keretein belül megvalósult projekt eredményeként az Ózd Újtelep-Kiserdőalja akcióterületen javulhat a szegregátumban élők alapvető szolgáltatásokhoz való hozzáférése, illetve a mélyszegénységben élők társadalmi helyzete, életvitele.

A folytatásban az Újtelep 1. szám alatti lakóépületet is felújították, mind külsejét, mind belsejét tekintve, így ott is barátságosabb környezet várja már a lakókat. Kialakítottak továbbá egy közösségi házat, amelyben a programok megrendezésére alkalmas helyiség mellett helyet kaptak irodák, egy konyha, és nagy hasznát vehetik majd a különféle rendezvények során a fedett teraszok is. Itt tartják majd meg egyébként a jövőben a szociális rehabilitációt kísérő komplex program, vagyis a TOP-5.2.1-es projekt egyes elemeit is.

A fejlesztések sora nem merült ki az ingatlanok otthonosabbá tételében. Azok környezete is szebbé vált, köszön-

A kísérőprogramok egyébként abban is segítenek a városrészben élőknek, hogy megóvhassák a megszerpített környezetet, illetve különböző tanácsadások keretében az életvitellel, egészséges életmóddal kapcsolatosan hasznos információkhoz jutnak. Az értékek megőr-

Bár ez a pályázat már lezárult, és a beruházások a határidőnek megfelelően megvalósultak, az akcióterületet és az ott élőket a későbbiekben sem hagyják magukra. Jelenleg is folyamatban vannak ugyanis például a szociális rehabilitációt kísérő komplex programok – az a projekt egészen 2020 őszéig tart.

SZÉCHENYI 2020

Európai Unió
Európai Regionális
Fejlesztési Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

A MAG -

AZ ÓZDI KÉPZŐMŰVÉSZETI EGYESÜLET
KAPTA IDÉN A MŰVELŐDÉSÉRT DÍJAT

A tavalyi évhez hasonlóan idén is számos programmal várták az érdeklődőket városunkban A Magyar Kultúra Napján. Nem volt hiány kiállításokból, és a hagyománynak hódolva átadták A Művelődésért kitüntető díjat is.

A Magyar Kultúra Napján minden évben országszerte ünnepeljük a művészeket és alkotásaikat, legyen az akár irodalmi, akár kézzel fogható mű, valamint mindazt az örökséget, amelyet ősünk hagyományoztak ránk az évszázadok során. Még ha nem is tudatosan, de ezt elevenítjük fel minden egyes kulturális rendezvénnyel, és valahol az összes magyar szerzeményben megtalálható. Legyen itt szó festményekről, versekről, táncról.

Városunkban is rengeteg alkalom adódik arra, hogy különféle kulturális eseményeken ünnepeljük azokat, akik valamilyen pluszt adnak hozzá a mindennapokhoz, azonban ez a nap más. Az ünnepi hangulat körüllegi az Olvasót: az odaérkező érdeklődőket és a kiállítókat egyaránt.

Idén a kultúra napi programsorozat egy ötvös tárlatával kezdődött. Szabényi Hajnalka a népi motívumkincséből merít ihletet ékszerei elkészítésekor. A medálok alapja ezüst, erre jön rá a tűzzománc. Az így létrehozott alkotások tükrözik azt a forma- és színvilágot, amely jellemző volt a magyar hímzésekre, mégis modernnek,

és napjainkban is viselhetőek. Egy évekel ezelőtti jelmondat jut róla eszembe: Divat a magyar! Legyen is divat, ne felejtsük el hagyományainkat, múltunkat, hiszen erről is szól a kultúra. Hogy őrizzük meg mindazt, amit sok évtized-évszázad alatt létrehoztak ősünk, és ne adjuk fel parancsra vagy divatból.

A program Nikodém Kornél kiállításának megnyitójával folytatódott. Ennek előzménye, hogy tavaly harmadik alkalommal hívták életre a Mizerák István Fotópályázatot, amelyre Kornél is adott be pályamunkát egy ismerőse javaslatára. A zsűri akkor úgy döntött, hogy a felnőtt mezőnyben ő érdemli meg az aranyat, nyere-ménye pedig az lett, hogy berendezhet egy önálló tárlatot. Ennek most jött el az ideje, így a Kisgaléria falai megteltek képekkel: főleg a lenyugvó nap fényében fürdőző domboldalakkal, a felhőkön félíg-meddig átszűrődő pászmákkal, amelyek sejtelmes hangulatot árasztanak.

Az amatőr fotósok saját elmondása szerint ezek tartoznak a legkedvesebb témái közé, de befér még az érdeklődési körébe az éjszakai égbolt, a csillagok megörökítése is. A nyugalmat keltő alkotások mind-mind környezetünk szépségeit mutatják be.

A Magyar Kultúra Napjához itt, Ózdon már évek óta hozzátartozik, hogy az Olvasó ruhatárának falai megtelnek festményekkel. A Folyosótárlatot idén már nyolcadszor rendezték be. A helyi és környékbeli alkotók kifejezetten erre az alkalomra készített művei közül egy zsűri választja ki azokat, amelyek érdemesek a bemutatásra. Idén is változatos technikákat és anyaghasználatot vonultattak fel, a témák között velencei csatornarészlet, geometriai formák és tájképek is megtalálhatók.

Az egyes kiállítás megnyitók szerves részét képezték a zenés vagy táncos produkciók. Így Szabényi Hajnalka műveinek bemutatása előtt a Gyöngyvirág Néptánc Egyesület lépett fel, míg Nikodém Kornél fotóihoz Csikai Sándor és Révész Patrícia fuvalajátéka illett a legjobban. A Folyosótárlaton az ÓMI Zenés Színház tagjai működtek közre: ők azok, akik a legtöbb kulturális esemény színvonalát emelik fellépéseikkel.

A nap talán legfontosabb pillanata azonban mindezek után következett. A gálaműsoron minden évben elismerik azokat a személyeket vagy szervezeteket, akik sokat tesznek a kulturális élet fellendítéséért akár munkájukkal, akár segítő tevékenységükkel. A Művelődésért kitüntető díjat 2012-ben alapította az Ózdi Művelődési Intézmények. Elsőként 2013-ban adták át két kategóriában: akkor kulturális aktivitásáért Kergyi Lászlóné, míg

kiemelkedő támogató munkájáért Dancsok Tamás vehette át.

Az idei gálaműsoron elsőként Riz Gábor, térségünk országgyűlési képviselője köszöntötte a résztvevőket. Kiemelte, hogy kultúránknak szerves részét képezik tárgyi és szellemi emlékeink, anyanyelvünk, öltözködésünk, amelyeket meg kell őriznünk. Őt Pappné Szalka Magdolna, az ÓMI igazgatója követte a színpadon, aki ismertette a díj történetét. Emellett kiderült az is, hogy idén mely csoport részesülhet az elismerésben.

Amikor Demes Ferenc László elkészítette A mag című kispasztikát – amely minden

évben a díj tárgyi megnyilvánulása –, még nem gondolta, hogy egyszer az a csoport is átveszi majd, amelynek ő is tagja. Idén azonban kulturális aktivitás kategóriában az Ózdi Képzőművészeti Egyesület kapta meg A Művelődésért díjat. A tagok nevében Turiné Orosz Margit, az egyesület elnöke köszöntötte meg a kitüntetést, és ismertette a már tizenhat éves múltra visszatekintő közös alkotói munkát, valamint azt az örökségvédelmi szempontból nem elhanyagolható jelentőségű vállalat, hogy minden évben festőtáborokban térképezik fel és örökítik meg szűkebb és tágabb térségünk értékeit. Sajnálatos módon kultú-

rapártolás, mecenatúra kategóriában sem tavaly, sem idén nem érkezett be jelölés, így díjat sem osztottak ki. Végezetül Janiczak Dávid, Ózd polgármestere is szólt a jelenlévőkhöz. A magyar kultúra sokszínűségéről beszélt, kiemelve a helyi értékeket és azokat a személyeket, akik ezeket megteremtik.

A gálaműsor természetesen ezzel nem ért véget, hiszen az este folyamán Gregor Bernadett lépett az Olvasó színpadára. A színésznő, énekesnő szonokat hozott az ózdi közönségnek, így tisztelegve a magyar zenetörténet egyik kiemelkedő alakja, Karády Katalin előtt.

Bóta Nóra

ÜZENET A MÚLTBÓL

A II. sz. kohó ledöntése. Ózd, 1996
(Forrás: F. Dobosy László / <http://dobosyphoto.blogspot.com>)

F. Dobosy László volt múzeumigazgató – édesapja mellett kezdve a fotózást – számos korabeli felvételt készített a rendszerváltás éveiben. A kohóbontásról, az egykori létesítmények eltűnéséről készült képei a gazdasági szerkezetváltás és az ipari örökség folyamatos romlásának keserű emlékei, forrásértékük több a pusztá illusztrációnál. A Magyarországon számos problémával szembenéző ipari örökségvédelem – más helyszínekhez hasonlóan – Ózdon sem tudta

megmenteni a műemlékvédelemnek természetes részét képező, ezáltal kulturális értéket képviselő ipari objektumok jelentős hányadát. A le- és elbontásokról, robbantásokról, eltávolításokról készült döbbenetes felvételek a műszaki kultúra, egyben az épített környezet pusztulásáról tanúskodnak 1990 után. A privatizációban érintettek sokszor csak a még meglévő pénzügyi lehetőségek kinyerésére koncentráltak, a termelés elenyészővé vált a korábbiakhoz

képest, miközben az épületek esetleges védetté nyilvánítása az új tulajdonosoknak nem volt érdekük, hiszen ebben az esetben az ő feladatuk lett volna gondoskodni a műemlék fenntartásáról és karbantartásáról. Az ipari épületek/területek funkcióvesztésének felgyorsulása ugyanakkor a város egész ipari öröksége megőrzésének problémáját felszínre hozta a rendszerváltozást követően, így az sem véletlen, hogy az ipari építészet talán a kulturális örökség egyik legsérülékenyebb, leginkább fenyegetett ága, amely képes egy-egy régió társadalmi szerkezetének átalakulását, valamint a kulturális gyökök megszakadását is illusztrálni.

Az elmúlás és hiábavalóság gondolatán túl ugyanakkor annak újraértelmezése is feltűnik újabban az elhagyatott és újra felfedezett ipari létesítmények világában. A letűnt ipari társadalom nyomában megjelenő új generációs művészek Európában – reflektálva az elhagyatott gyárépületek, illetve az ipari társadalom „túlélőinek” régmúltban gyökerező „bájára” – már az 1980-as évektől kezdve némi nosztalgiával fordultak a régi, de alkalmazásukban újjáéledő anyagok felé. Ózdon ennek szerepe – a következő évtizedekben – az ipari örökségvédelemben kiemelt figyelmet kaphatott volna, ám ez csak részlegesen volt megfigyelhető.

Alabán Péter

KERESZTÉNY EGYSÉG

Az Ökumenikus Imahetet már több mint száz éve január harmadik hetében tartják meg. Története az 1908-as esztendőből ered, egy Paul Wattson nevezetű anglikán pap ekkor hívta elsőnek imanyolcra, másnéven oktávra a keresztény hitű embereket, felekezeti hovatartozástól függetlenül.

A 2020. évi imahét anyagát a máltai keresztények készítették. Témáját tekintve pedig a hajótörött Pál apostol máltai szigetre érkezésének története lett. Pál és útítársai a hajó személyzetével együtt Rómába tartottak a viharos tengeren, amikor a megpróbáltatásban nem esett pánikba, nem csüggedt el, hiszen tudta: Isten kezében van. Ott is Istenhez tartozik. Meg volt győződve róla, hogy Istennek mindennel, ami történik, távlati tervei vannak. Az apostol sorstársai előtt sem titkolta ezt, végül osztoztak a kenyéren és a reménykedésben is.

Mindemellett természetesen az imahét elsődleges célja minden évben a keresztény egység megerősítése. Túl azon is, hogy mely felekezetből való az adott személy. A történelmi egyházak képviselői idén Ózdon, az Ökumenikus Imahéten először a bolyoki Rózsafüzér Királynéja Templomba várták a híveket. Ahogyan az előző sorokból már kiderült, a kereszténység több felekezetéből érkeztek az első istentiszteletre. A templom pedig szinte teljesen megtelt hívekkel. Őket Szőke Gábor római katolikus plébános köszöntötte.

„Urunk, újítsd meg bennünk lelked ajándékát, hogy megtisztuljunk a bűnbánat vizében, és itt egy szívben dicsőítsük a Te nevedet, és

hirdethessük irgalmasságodat. Nyisd meg értelmünket a Szentírás megértéséhez, hogy az írás szavai élővé váljanak a mi számunkra, és világosítsák meg szívünket. Töltsön meg lelked szeretettel bennünket, amikor most egyházzad egységéért imádkozunk.”

Az imahét első rendezvényén emellett Bartha Beáta, az Ózd-Sajóvárkonyi Református Egyházközség lelkésze szólt a hívekhez. Az egység mellett a szeretet fontosságáról mondott prédikációt:

„Együtt lenni és imádkozni, nem gondolni arra, hogy aki mellettem ül, mellettem áll, az éppen melyik felekezetnek a tagja, hiszen csak egyetlen egy dolog létezik, hogy együtt vagyunk. Együtt, egy Istent dicsérve és magasztalva, betöltve azt a küldetést, amelyet az Úr Jézus Krisztus bízott ránk. Ez csodálatos dolog.”

Az istentiszteleten a hívek imaszándék papírokat húztak, amelyet érkezésükkor írtak, és dobta bele egy kosárba, hogy a héten a lapra felírt dolgokért, személyekért imádkozzanak.

Az ökumenikus imahét egy másik állomását a pünkösdi imaházban tartották meg. Itt is szinte megteltek a sorok, és meghittség járta át az épületet. Baráti Róbert pünkösdi lelkipásztor köszöntötte az embereket, és ő maga is a keresztény egység fontosságát emelte ki:

„Jézus Krisztus az, aki életet tud adni, nem a felekezet, nem a közösség, nem a gyülekezet, nem a lelkipásztor, nem az atya, nem a pap.

Hanem Jézus Krisztus. Ha tényleg igazából nézzük a szó jelentését, akkor a keresztény azt jelenti, hogy Krisztust követő. Ha énnekem Krisztus a középpont, akkor minden helyre kerül. Teljesen mindegy, hogy hol vagyok, milyen színekben játszok, melyik felekezethez tartozok. Jézus Krisztus az, aki az életem ura és irányítója.”

A lelkipásztor mellett ekkor Mischinger Ferenc római katolikus plébános mondott prédikációt, aki többek közt a különböző egyházak azonos céljáról beszélt:

„Az Isten és az emberek között közvetíteni akarunk, csak az egyik református Jézus, a másik katolikus Jézus lenne, de Jézusban egyek vagyunk. Ugyanazt az Isten fiát hirdetjük, ha egy kicsit másképpen is gyakoroljuk a hitünket. Egyformán akarunk nagyon szeretni, és alázasak lenni, és egyformán akarjuk az Isten országát megvalósítani.”

A prédikációk mellett az egyházak képviselői együtt imádkoztak a hívekkel és olvastak fel a Szentírásból, emellett több dalt is énekeltek a hívek. S bár többen más felekezetből érkeztek, mindenki tudta, hogyan kell énekelni, és ezt mindenki szívből tette.

Az egy hét alatt Ózd szinte összes templomában megfordultak a város keresztény hívei. Ezzel is bebizonyítva, hogy – akárcsak Pál apostol és társai, akik tudtak adni a máltaiaknak abból a hitből, reménységből és Jézus Krisztus szeretetéből, amely őket hordozta –

130 ÉVES AZ ÓZDI SZAKKÉPZÉS

– ÉS AZ ÓZDI SZAKKÉPZÉSI CENTRUMHOZ
TARTOZÓ GÁBOR ÁRON SZAKKÉPZŐ ISKOLA

A jubileum méltó ünnepléseként és emlékeként igazi múltidéző kiadvány lehet az fényképgyűjtemény, amely a tervek szerint április végén megrendezendő ünnepségre készülhet el. Benne megannyi fekete-fehér és színes felvétellel, ránk visszamosolygó tanári és oktatói kollektívával, egy-egy szép iskolai esemény, ünnep újbóli felelevenítésével.

F. Dobosy Lászlóval már 2018 novemberében felvázoltuk ennek tervezetét, miután 1995-ben elhunyt iskolaigazgató és néprajzkutató édesapja egykori fotóit előkereste, rajta a köznyelvben mai napig emlegetett, ám a maga valóságában 1950 és 1957 között fennálló Munkaerő-tartalékok Hivatala (MTH) tanonc tanulóival, a mai Alkotmány utcai épület korabeli környezetével, egy merőben más világgal. A tanonciskolából később szakmunkásképző lett 102-esként emlegetve, majd ipari szakképző- és szakiskola, 2005 után hívták Bolyainak, majd 2014-től ismét Gábor Áronnak.

Kedves régi kollégák ülnek velem szemben, és nosztalgikusan idézik fel a múltat a sok előkerült fénykép láttán. Gulyásné Kovács Ida, Rinyu Gáborné Zsuzsa és Ochtinszki László már a 125 éves évfordulón, 2015-ben is segítettek felkutatni a még élő, nyugdíjasként is aktív dolgozókat, az iskolából nyugállományba vonultakat, magyarázni az 1970-es években rekordlétszámú tanulót oktatók munkáját, amikor

csak a szalagavatón több volt a mintegy 500 fős végzős diáklétszám, mint jelenleg egy-egy egész iskoláé.

Hasonlóképpen érdekesek a május 1-jei felvonulások hangulatát, a KISZ és az ifjúsági parlamentek feladatát, a pártösszekötők szerepét, a később egyre inkább elmaradozó iskolai bálók és nemzetközi nőnapok sajátos stílusát felelevenítő fotók, illetve az egy-egy csoportképhez kötődő háttértörténetek és az emlékezőek azokról, akik már nem lehetnek közöttünk. Utóbbi lista az elmúlt években is folyamatosan bővült. Boromisza Márta, Lestál Mária, Dósa János, Cseszneg László mellett elég csak Makó Józsefre gondolnom, akinek elég volt egy telefonhívás, s személyes kapcsolataival a gyengébb képességű tanulónak is akadt külső gyakorlati hely a vendéglátásban. Mert a kapcsolati háló rendkívül fontos...

A volt kollégák hangján a tisztelet és a méltóság egyaránt érezhető. A Rimamurány-Salgótarjáni Vasmű Rt. Tanonciskolájától eljutva a folyamatosan változó jelenkori szakképzés útvesztőibe számos állomás megörökítése vált már szükségessé. Készülő albumunk külön veszi az 1953-ban épült Zrínyi úti tanműhelyben folyó gyakorlati képzést, az 1966-ban emelt Bolyai főúti épületben folyó elméleti képzést idéző képsorokat, a 2015-ben elszállított volt ipari skanzen elemeit, lehetőség szerinti kronológiai sorrendet felállítva.

„Már hetedikben, a pályaválasztási tanácsadás-kor eldöntöttem, hogy ezt a pályát választom” – utalt a leendő szakmájára Barna Zoli új tanuló az Ózdi Vasas egyik 1978. évi számában. „Jól lehet majd maszekolni és keresni” – vágott közbe Vaszy Pali, egy másik újonc akkor, amikor még túljelentkezés is volt egyes területekre. Ilyen például az autószerelő szakma, amelynek a jövőben a neve sem marad meg. Hogy azóta eltelt több, mint négy évtized? A munkaerőpiac igényei igazolták 130 év történetét, emlékét és igazi értékeit. Csupán az oktatás, a presztízs és a megítélés változott... egy másik irányba.

Alabán Péter

BMH NONPROFIT KFT.

MÁRCIUSBAN INDUL A ZÖLDHULLADÉK GYŰJTÉS

A BMH Nonprofit Kft. tájékoztatja
a Tisztelt Ingatlanhasználókat,
hogy Társaságunk 2020. márciusában indítja
a házhoz menő zöldhulladék gyűjtést.

A zöldhulladék elszállításának időpontjairól
a honlapunkon a www.bmhnonprofit.hu oldalon
a saját településüket kiválasztva
a 2020. évi hulladéknaptárból
tájékozódhatnak.

További részletek:

e-mail: ugyfelszolgalat@bmhnonprofit.hu
Telefon: +36 21 3500 111
Levelezési cím: 3510 Miskolc, Pf. 583

ELŐÍTÉLETEK HELYETT...

– EGY DUNÁNTÚLI HÁZASPÁR BORSODI ÉLMÉNYEI

Az emberi gyarlóságok halmazának csak egy kicsiny része az előítéleteesség, mégis nagy kárt okoz. Lehet, hogy túl kényelmesek vagyunk, ezért nem akarunk a megismeréssel vesződni? Vagy könnyebben megérthető a világ, ha mindenre azonnal rációkérünk valamit? Ha nem is tudjuk teljesen mentesíteni magunkat a rossz beidegződéstől, legalább törekedjünk rá, ahogyan sokan megteszik.

Örülök, hogy nemrég megismerhettem egy házaspárt, akik nem estek bele abba a csapdába, amelybe oly sokan, akik Ózddal és Borsoddal kapcsolatban negatívan vélekednek. Az osztrák határ közelében, Körmenten élnek, és tavaly nyáron úgy döntöttek, ellátogatnak felénk. Szűk egy hetet töltöttek itt, elképesztően sok helyen jártak. Nem hittem, hogy ennyi látnivalót és élményt be lehet sűríteni néhány napba.

Megbeszéltük, hogy egy ideig velük tartok, és idegenvezetőnek álcazom

magam. Végül Upponyban sikerült szállást foglalniuk. A vadregényes táj megkapó szépsége szinte azonnal rabul ejtette őket. A vendéglátók háza olyan közel volt az erdőhöz, hogy már-már a vadak is bekukucskálhattak volna az ablakukon.

Megérkezve először betértek hozzánk Ózdra. Arra számítottam, hogy a hosszú út miatt elcsigázva szállnak majd ki az autóból. Meglepetésemre fáradtságnak a legkisebb jele sem mutatkozott rajtuk, a lelkesedés és a viszontlátás öröme tükröződött az arcukon. Egy erős kávé és egy szusszánási idő után az Újváros tér központja felé kalauzoltam őket, és mivel szerettek volna megebédelni, ajánlottam egy jó kis éttermet, ahol én is sokszor jártam már korábban. Bízom

benne, hogy nem csalódnak majd, de elismerő szavaikat hallva megnyugodtam.

Ebéd után úgy gondoltuk, lejárjuk a finom falatokat, ezért az Ifjúsági Parkon keresztül elsétáltunk a tóhoz, és bejártunk néhány szép és csendes utcát a Március 15. út fölött. Nekem megszokott volt a nyugalmas légkör, de ők meglepődve állapították meg, hogy Ózdnak ez a része nemcsak elnevezésében, hanem valóban kertvárosias. Lassan szedelőzködnünk kellett, mert a szállásukat is el kellett foglalniuk. Kicsit még velük maradtam, és a Gyűjtő felé vettük az irányt.

Mi, itt lakók tudjuk, milyen szép nyáron a város, hiszen tavasztól gőzerővel ültetik a virágokat. Ők azonban szinte valamennyi körforgalom mellett áradoztak a csodaszép színek láttán. Szerencsénk volt az időjárással is, gyönyörű napsütésben autózhattunk. Megemlítettem még, hogy itt múzeumban sincs hiány, de ezeket az épületeket zárás előtt sajnos már csak kívülről mutathattam meg. A napot lezár-

va megbeszéltük, hogy másnap Szilvásváradon találkozunk, és első körben ezt a kis „ékszerdobozt” járjuk be.

Reggel ott vártam őket kis vászon hátizsákkal, feltankolva szendvicsekkel és innivalóval. Némi GPS okozta kavargás után sikerült is egymásra találnunk, és barátaim botcsinálta idegenvezetőjükkkel az oldalukon belevetették magukat a „Vadkelet” megismerésébe.

Szilvásvárad után ellátogattak még többek közt Bélapátfalvára, Szarvaskőre, Egerbe, Egerszalókra, Noszvajra, Recskre, Sirokra. Elautóztak még Miskolctapolcára, Rudabányára, Aggtelekre, Jósavőre és a csodálatos Lázberci-víztározó partján is megálltak egy kicsit. Sajnos csak három napot tölthettem velük, de esténként telefonon megosztották velem élményeiket.

Úgy érzem, nekünk, borsodiaknak nincs miért szégyenkeznünk, hiszen olyan vidéken élünk, ami nagyon sok mindent megélt és túlélt. Az elmúlt évtizedek nagy próbatételt jelentettek, mert a gyár megszűnése, a bányák bezárása szinte valamennyi itt élő életére nagy hatással volt. Közben az előítéletekkel is küzdenünk kellett. Bárkit bárhová vessen is az élet a „hét völgy városából”, mindig tudnia kell, honnan jött, és büszkének kell rá lennie.

Jómagam is mindig így tettem, sosem hagytam, hogy méltatlanul ostorozzák szülőhelyemet az ország bármely szegletében. Valahányszor bántóan beszéltek erről a vidékről, mindig próbáltam rávenni a kritikusokat, hogy inkább látogassanak el ide úgy, ahogyan azt tavaly a barátaim is tették.

Hiszen mennyivel másabb lenne a világ, ha nem ítélnék elsőre. És mennyivel szebb lenne az életünk is, ha nem gyűlölködnénk a különbözőségünk okán, és felismernénk, hogy az alma és a körte küllemében és ízében ugyan más, de mégiscsak gyümölcs mindkettő, ahogy azt *Maria Portokalos* bölcsen megállapította a *Bazi nagy görög lagziban*.

VÉGTELEN TÖRTÉNET

„NEKEM AZ IDEIGLENES BEFOGADÁS

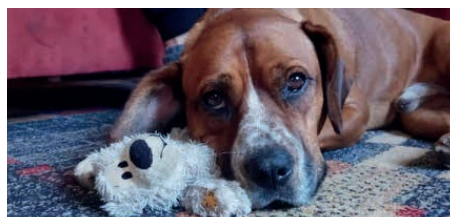
A LEGSZEBB ÉS EGYBEN

A LEGSZOMORÚBB DOLOG AZ ÉLETEMBEN.”

Linz, Járdánháza, Balatonakarattya, Dunaharaszti. Mi a közös nevező az imént felsorolt településekben? Hogy ezeken a helyszíneken Őzról mentett négylábúak élnek. Ma már boldogan. Ezt viszont nem úgy kell elképzelni, hogy „Piroska néni” az ország másik felében beül az autójába, és elkocsikázik városunkba egy kóbor kutyaért, hazaviszi, majd boldogan élnek, míg meg nem halnak. Az őzdi Állategészségügyi Telep negyven teli kenneljét, vagy az utcán chip és oltás nélkül kószáló szőrgombócokat látva talán nem is gondoljuk, hogy itt helyben is mennyi „tündérkeresztanya” törekszik arra, hogy minél több elhagyott négylábú kerüljön épen és egészségesen, a lehető legrövidebb időn belül szerető gazdához. Sőt munkálkodnak itt olyan civil állatvédők is, akiknek még csak közük sincs városunkhoz, hiszen több száz kilométerre élnek innen. Nekik ugyanaz a céljuk. Meleg otthont találni a csellengő négylábúaknak. Kevesen tudják, hogy az örökbe fogadáson kívül átmenetileg is lehet segíteni egy-egy helyzetben.

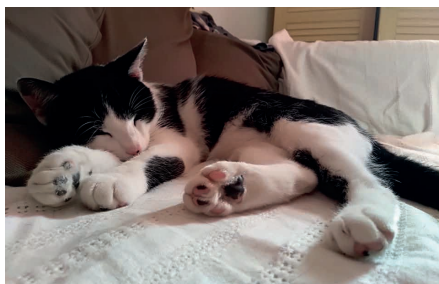
– **Sztrakayné Baraxa Éva neve talán már egybeforrt a hungarocell pillangókkal, időnként azért négylábú asszisztensei is akadnak.**

– Visszagondolva, végigkísérték az életemet a kutyák. Az elsőt például egy centrumos nejlonszákban vittem haza tízévesen. Olyan bolhás volt, hogy alig bírtuk kiirtani belőle. Ő volt Buksi, aki 14 évig élt. Aztán hét évvel ezelőtt belesöp-pent az életünkbe Bizmu a miskolci gyepmesteri telepről. Aki ismerte, tudja, micsoda lelke és természete volt. A tavalyi halála nagyon megviselte a családomat és engem is. Mivel nem akartuk az emléket megcsalni, úgy döntöttünk, hogy az őzdi ebtelepről ideiglenesen befogadunk egy kutyust, hogy neki is legyen esélye a boldog életre. Ez volt Pepsi (akkor még Csépa), akit bebuktunk, és másfél éve a mi házi kedvencünk. Tulajdonképpen itt kezdődött minden.

– **Mi minden?**

– Chivas, aki egy bull típusú kan volt, például az őzdi ebtelepről került hozzám, másfél hónapig volt nálam. Ő Linzbe került. Kókuszt, aki egy keverék kislány volt, állatmentők hozták, egy hónap után költözött Csernelybe. Jaffát az utcán találtuk. Az amstaff keverék két hónap után került Járdánházára. Pradáról, aki egy yorkshire terrier, lemondott a gazdája, ma már Dunaharaszti-ban él. Kozmosz cicát szintén az utcán találtuk, három hét után költözött el tőlem ide

Ózdra. Fanta pedig három hónapig volt nálunk, őt nemrég fogadták örökbe Balatonakarattyra.

– **Miért lehet előny, ha valaki ideiglenes befogadótól fogad örökbe kutyust, esetleg cicát?**

– Egy kutya személyisége nagyon sokféle lehet. Egy telepen nincs sok idő és lehetőség a kiismerésére a zsúfoltság és az időhiány miatt. Bár az állat biztonságban van, és gondoskodnak róla, de a folyamatos stressz, a bezártság és a személyes tér hiánya miatt nem mindig lehet a kutyát, cicát kiismerni. Ilyenkor jön jól egy ideiglenes befogadó, aki a nála élő állatot különböző helyzetekbe hozva úgy mond tesztelni tudja. Szobatisztaságra, pórásra szoktatja, ivartartásról gondoskodik. Így nem lesz csalódás senkinek a kutyás élet, nem zsákamacsát vesznek, hanem nagyjából tudják, mire számíthatnak.

– **Mit éreztél amikor egy-egy kutyus végül gazdára talált a közbenjárásoddal?**

– Nem szépítem, engem érzelmileg nagyon megvisel, amikor el kell válnom az épp aktuális védencünktől. De szerintem az a jó, mert azt jelenti, hogy nem vagyok szívtelen, érzélemmentes. Pár nap múlva már könnyebb a dolog,

és nagyon-nagyon jó érzés, amikor kapom az idilli képeket, videókat és beszámolókat róluk.

– **Hogyan érint téged az elválás? Valamilyen módon nyomon követed őket?**

– Volt néhányszor, hogy megfordult a fejemben, hogy megtartjuk az illetőt, de két kutya mellé akkor már nem tudnék észszerűen bevállalni több ideiglenes gondozottat. Egy ötvenöt négyzetméteres, második emeleti lakásban nincs túl sok lehetőség. Mindig erre gondolok, amikor elgyengülök. Az örökbeadásnak van néhány egyszerű feltétele, ezek egyike a kapcsolattartás, a képek, videók rendszeres küldése. Az Ausztriában élő Chivas befogadói például tavaly nyáron meghívtak minket látogatóba, négy napig puszilgattam, nyomorgattam Chivast, aki megismert.

– **Virág Nikolett tavaly csöppent az ideiglenes befogadás világába, ő is ott igyekszik segíteni, ahol tud. Véleménye szerint bárki lehet ideiglenes befogadó, aki hajlandó időt és energiát áldozni ezekre a kis lelkekre.**

– Volt, akinek csupán pár napig, vagy egy hétig voltam ideiglenes állomás, mert olyan gyorsan gazdisodtak. Azért akadt olyan is, aki két hónapig volt az oltalmam alatt. Nekem az „idíztetés” az egyik legszebb és egyben legszomorúbb dolog az életemben, hiszen ezzel, hogy helyet adok nekik akár pár napra is, az életüket menthetem meg. Természetesen minden elválás fájdalmas, de ezt az érzést felülírja, amikor láthatom, hogy pártfogoltam boldogan éli tovább az életét. Bízom benne, hogy egyre többen vállaljuk be a segítségnyújtás ezen formáját, hiszen úgy erősebbek lehetnének, és egyre kevesebb négylábú kóborolna az utcákon.

KUTYAKOMÉDIA

Dobálják egymásra a kutyafekáliát a fészbúkon, olvashattuk február elején, szikrázó napsütésben, amikor is megdőlt a melegrekord (tegyük ki a szívérványos zászlót), hajóvonták találkozása tilos. A lépcsőházban is találtunk, a postaládák mellett, a lábtörlőbe ragadva, a kutya fáját...

A kommentelők nem fogták vissza magukat, volt alpolgármestert küldtek el még melegebb éghajlatra, mert azt találta posztolni, hogy a négy lábúaknak sem jó, ha bokáig érő szarban és húgyban (így!) járnak a menhelyen, amiről a saját szemével győződött meg valamikor. Több se kellett, volt, aki egyenesen azt javasolta, hogy majd az összes mentett kutyát kiengedik a Polgármesteri Hivatal elé, s akkor lapátolhatják a képviselők a kutanyomokat. Szar ügy...

Kezd olyan érzésem lenni, hogy napokon belül lesz Ózdon kormányparti és jobbikos-szoci állatmenhely, amelyek munkáját a polgárok nem aszerint ítélik majd meg, hogy milyen állapotok uralkodnak ott és miért, hanem amilyen a politikai beállítottságuk. Mert miért pont az ebtelpek legyenek pártsemlegesek, sőt a sintér (nem tudom, létezik-e még ez a név) kikérdezi majd a kóbor kutyákat is, hogy szeretik-e a miniszterelnök urat, vagy ellenzik. Azt is eldönthetik, miután kitöltötték a jelentkezési lapot, hogy narancsszínű, netán veres, esetleg árpádsávos kennelbe kívánnak beköltözni.

Azért igen csúnya dolgokat is leírtak, mint hogy a telep vezetőjének a portáján is hasonló állapotok uralkodnak, fecsegték gondatlanság okán elpusztult „házőrzőkről”, mások által befizetett villany-számlákról, nem példás életvitelről, s itt most próbáltam a lehető legeufemisztikusabban fogalmazni. Ellenben a negatív dolgok kommentelői is egyetértettek abban, hogy az állatok megmentése előtt mindenképp kalapot kell emelni.

A másik oldal igen felbőszült, ők egyfajta Teréz anyaként tekintenek a kutyák megmentőjére. Bármilyen kritikára ugranak, mint egy felhergelt pitbull, s valahol igazuk is lehet, mert azt tényleg nem szeretné senki, ha a kóbor kutyák ellepnék Ózdot, s lerángatnák a bicikliről a postásokat, akik így is csak délután érnek ki a levéllel vagy a friss, független sajtóval. Egy csoportjuk maga is kijár segíteni, szabadidejükben megsétáltatják a kutyusokat, visznek egy kis eledelt, ezáltal az ott uralkodó állapotokkal is tisztában vannak.

Vélhetően jó megoldás nincs. Minden tisztelem a kutyatartóké, de én már azt sem értem, hogy miért kell panellakásokba behurcolni nagyobb testű ebeket, illetőleg sétáltatás során otthagyni az ürüléket, hadd lépjenek bele a szaladozó gyerekek. Hátha szerencsénk lesz. Az pedig egyenesen vérlázító, amikor valaki kartondobozban kiteszi az út szélére a nem kívánt kölyköket, lakjon társas- vagy kertes házban.

Könnyen lezárhatnánk a kérdést: több pénz kell adni, s akkor megfelelő körülmények lesznek. De azt mi, magyarok nagyon is jól tudjuk, hogy a megemelt büdzsé még nem garancia, pláne, ha feneketlen kútba szórjuk, lásd a futballunk helyzete, de az már egy másik kutyakomédia...

Farkas Nándor

1	2	3	4	L	5	6	R	7	8	9	10	11
12					13			14				
15				16					17			
18			19					20			21	
		22					23					
24	25		26			27					28	
29		30			31					32		
33				34		35			36			
37					SZ			N				

VÍZSZINTES MEGHATÁROZÁSOK

1. Az Ózdi Városi Televízió Pózdium című nagysikerű talkshowjának márciusi vendége.
12. Vicchős, lakáj. **13.** Olvasni kezd! **14.** Lónak a méhben lévő magzata. **15.** Talicskát mozgat.
16. Ablakredőny. **17.** Lop, oroz. **18.** Forrasztófém. **19.** A bibliai Ábrahám felesége. **20.** Néma gésa!
21. Alba Iulia röviden. **22.** "Második" helyezett prémállat. **24.** Stand-... comedy. **26.** Festő ... Greco.
27. Hizlálásra fogott tinó. **28.** Rőt vad. **29.** Keletkezik, létrejön. **31.** Nem azzá. **32.** Herélt kos.
33. Adathordozó lemez. **35.** Einsteinium vegyjele. **36.** Domján ..., néhai színész. **37. A Pózdium vendégének foglalkozása.**

FÜGGŐLEGES MEGHATÁROZÁSOK

1. Szoba bejáratát nyitja. **2.** Luc Besson 1995-ös filmje ... a profi. **3.** Térelvlasztó elem.
4. Maga. **5.** Oliver Stone zenés filmje, 1991. **6.** Parfüm. **7.** Védelmes. **8.** Nógrád megyei község bekecs is lehet belőle! **9.** Express Mail Service, gyorsposta. **10.** A Szaturnusz második legnagyobb holdja. **11.** Babos Tímea az első magyar női világajnok sportszere.
16. Felszáll a lóra. **19.** Évad. **20.** Kukoricatároló. **23.** Száraz gallykötég. **25.** Harapni kezdi a hal a csalt. **28.** Hosszabb időn át megtart. **30.** Ceylon mai neve ... Lanka. **32.** Hamvasan friss. **34.** Fél mérő! **36.** Edzés kezdete!

Készítette: Derencsényi Béla

BEKÜLDENDŐ A SZERKESZTŐSÉG CÍMÉRE (3600 ÓZD, BRASSÓI ÚT 2., E-MAIL: INFO@OZDIMEDIA.HU), VAGY BEDOBHATÓ AZ ÉPÜLET BEJÁRATÁNÁL ELHELYEZETT POSTALÁDÁBA A VÍZSZINTES 1., ÉS 37. SOROK MEGFEJTÉSE. BEKÜLDÉSI HATÁRIDŐ: 2020. MÁRCIUS 6. (PÉNTEK). A BORÍTÉKRA, VAGY A LEVELEZŐLAPRA KÉRJÜK RÁÍRNI: KERESZTREJTÉNY. A HELYES MEGFEJTÉST BEKÜLDŐK EGYIKE ÉRTÉKES AJÁNDÉKCSOMAGOT KAP. A NYEREMÉNY ÁTVEHETŐ SZERKESZTŐSÉGÜNK BEN, MUNKANAPOKON 8-16 ÓRA KÖZÖTT. A 2019. ÉV 9. SZÁMBAN MEGJELENT REJTÉNY HELYES MEGFEJTÉSE: „VÁROSKÖZPONTI NAGYPARKOLÓ.” NYERTES: DIENELTNÉ NAGY GABRIELLA, ÓZD. GRATULÁLUNK!

VISSZHANG
ÓZDI MAGAZIN

IMPRESSZUM

ISSN 2559-947X / VISSZHANG ÓZDI MAGAZIN / MEGJELENIK MINDEN HÓNAP UTOLSÓ SZERDÁJÁN, 15.000 PÉLDÁNYBAN / KIADÓ ÉS SZERKESZTŐSÉG: 3600 ÓZD, BRASSÓI ÚT 2. / TEL.: 48/572-114, E-MAIL: INFO@OZDIMEDIA.HU
 KIADJA AZ ÓZDI KOMMUNIKÁCIÓS NONPROFIT KFT.
 FELELOS KIADÓ: A KFT. ÜGYVEZETOJE / FOSZERKESZTO: BUKOVINSZKY ZSOLT (BUKOVINSZKY@OZDIMEDIA.HU) / TÖRDELÉS ÉS DESIGN: CSOMOR GERGŐ (CSOMOR.GERGO@HOTMAIL.COM)

JÁTÉKOS VERSENGÉS

A játékos sportverseny hosszú évtizedek óta képezi szerves részét a diákolimpiának. Az egyik legkedveltebb szám, minden esztendőben sok tanulót vonz. A Marosi István Városi Sportcsarnok kiváló helyszín a lebonyolításhoz, a helyi szakemberek pedig hazai viszonylatban is az elitbe tartoznak. Vanczák Attilával, az országos sportági szakbizottság tagjával beszélgettünk az eddigi tapasztalatokról.

– HOGYAN EMLÉKSZIK VISSZA A KEZDETI IDŐKRE?

– Amióta diákolimpia van, a játékos sportverseny külön versenyszámként szerepel. Először 1986-ban indult el a sorozat, a Magyar Diáksport Szövetség is akkor alakult. Tulajdonképpen itt, Ózdon az első idők óta csatlakoztak. Korábban nálunk minden iskola részt vett, de mára valamelyest csökkent az érdeklődés. Ennek ellenére még mindig van annyi csapat, hogy helyi szinten is össze tudják mérni felkészültségüket.

– MIT LEHET TUDNI A LEBONYOLÍTÁSRÓL?

– Hasonlóan a többi versenyszámhoz, itt is a feljutásos rendszer működik. Ha van elég résztvevő, akkor térségi szinten kezdődik, az első jut tovább. Általában szerencsénk van mert beférünk a létszámba, és szoktuk kérvényezni, hogy a második is továbbjuthasson. A megyei döntőből az első két csapat jut be az országos elődöntőbe, majd onnan a fináléba.

– VÁROSUNK CSAPATAINAK VOLTAK KIEMELKEDŐ EREDMÉNYEI?

– Régen sikeresebbek voltunk, de mindig a megyeközpont vitte a prímet. Volt egy időszak a 2000-es évek elején az egykori ÁMK-ban. Ivádyiné Csépanyi Enikő és Vadné Énekes Erika tanítók huzamosabb ideig csinálták ezt a versenyszámot, megyei szinten is értek el sikereket. Amikor megszűnt az iskola, a Bolykyban folytatták, és olyan szintre jutottak, hogy sorra nyerték meg a megyei döntőket, egymás

után hatszor. Akkor alakult ki az a gyakorlat, hogy csak Ózdon tartják a borsodi döntőket. Olyan versenybírói gárda jött létre, hogy a megyei szövetség megbízott bennünk. 2012-ben pedig országos versenyt is szervezhettünk, akkor a döntőt tartottuk meg itt helyben. Tulajdonképpen azóta is az az egyetlen városunkban megrendezett diákolimpiai döntő. Kiemelkedő még a Bolyky eredménye, ugyanis egymás után tízszer nyerték meg a térségi döntőt.

– A MAGYAR DIÁKSPORT BIZOTTSÁG JÁTÉKOS SPORTVERSENNYEL FOGLALKOZÓ ALBIZOTTSÁGÁNAK IS TAGJA, ÍGY VAN RÁLÁTÁSA A TÖRTÉNESEKRE?

– Én az ózdi országos döntő után kerültem be a bizottságba, mint tag. Utána történtek változások az anyagban is. A cél az volt, hogy olyan eszközök kerüljenek bele, amelyeket minden iskolában elérhetnek. Ekkor szabtuk meg a pontos protokollt, és egységesítettük a felszereléseket és az elvárásokat.

– A HELYI VERSENYBÍRÓK ORSZÁGOS SZINTEN IS JEGYZETTEK?

– Megmaradt az a gárda, amellyel az ózdi országos döntőt is csináltuk. Az volt az

utolsó, amikor csak helyi versenybírókkal bonyolították le. Ami fontos, hogy azóta minden esztendőben van helyi kötődésű szakember a fináléban.

– NEHÉZ A GYERMEKEKET MANAPSÁG BEVONNI?

– Az jelent nehézséget, hogy nincs egyesületi háttér. Nem olyan, mint más csapatjátékok, hogy összeszedjük azokat, akik egyesületbe járnak, és elmegyünk velük versenyekre. Ez tényleg specifikusan iskolai csapatverseny. Úgy kell összeválogatni a csapattagokat, hogy három korcsoportból legyenek gyerekek. Ezeket a dolgokat egyre nehezebb iskolai szinten megvalósítani.

„A SZÍNHÁZI EMBER MINDIG GYEREK MARAD”

TELT HÁZ FOGADTA SZINETÁR DÓRÁT

A PÓZDIUM NEGYEDIK ÁLLOMÁSÁN

Nemcsak a legnagyobb, hanem a legseresebb vállalkozása is az Ózdi Városi Televíziónak a Pózdium – négy állomás távlatából már egyáltalán nem tűnik túlzónak ez az állítás. Ezúttal Szinetár Dóra Jászai Mari-díjas színművész, előadóművész miatt telt meg az Olvasó Adorján Lajos-terme.

Sorban állás az Olvasó jegypénztáránál – mindig jó látni, ha egy rendezvény ennyire megmozgatja az ózdiakat. Az utóbbi hónapokban a helyi televízió talkshow-ja, a Pózdium tölti meg az Adorján Lajos-termet. Olyannyira, hogy a kezdeti százhuszról immár kétszázra emelkedett az ülőhelyek száma, a nagy érdeklődés miatt a teljes befogadóképességet ki kell használni.

Január végén Szinetár Dóra Jászai Mari-díjas színművész, előadóművész vonzotta az Olvasóba a népes közönséget. Ám a beszélgetést ezúttal is egy helyi közreműködő produkciója előzte meg: ezúttal a varázslatos hangú Mészáros-Varga Judit kápráztatta el a nagyjérdeműt. Az Ózdi Városi Televízió gyártásvezetője állandó tagja az ÓMI Zenés Színház társulatának, így nemcsak a városban, hanem a térségben is sokan ismerhetik. A Pózdiumon a Hair musical Van-e út feléd című dalát énekelte el, majd az Out Here on My Own következett a Fame-ből. Juditot nemcsak a közönség díjazta vastappsal, de a sztárvendég is elismerő szavakkal méltatta tehetségét.

Szinetár Dóra beszélgetőpartnere ezúttal is Bukovinszky Zsolt, a televízió ügyvezető-főszerkesztője volt. Kérdezte gyerekkoráról, illetve arról, milyen hatást gyakoroltak pályaválasztására szülei, az egyaránt

Kossuth-díjas Szinetár Miklós és Hátori Ildikó. A színművész őszintén beszélt arról, hogy sok olyan élményt kapott, ami keveseknek adatik meg. Ugyanakkor beismerte, nem volt mintadiák, kérdéseit, megjegyzéseit tanárai gyakran intővel jutalmazták.

Első színházi szereplését ötéves korában egy véletlen hozta, amikor a Két árva című melodráma kisfiú szereplője megbetegedett. Szinetár Dóra édesanyjával ott volt a színházban, és végül ő öltözött be, majd játszotta el a szerepet. Viszont édesapja elől akkor még igyekeztek titkolni mindezt. Hosszabb szünet következett, tízévesen a Szegedi Szabadtéri Játékokon hatezres tömeg előtt debütált.

A beszélgetés során kitértek popénekesi karrierjére. A kilencvenes évek elején a Proton Kiadó kérte fel, vele szerettek volna ugyanis konkurenciát állítani a Rákóczi Kiadó tinisztárjának, Szandinak. Két lemez el is készült, azonban hamar rájött, hogy ez nem az ő világa, a színházi munkát sokkal értékebbnek tartotta. Szó esett emellett castingokról, színházi szerepekről, és a nézők azt is megtudhatták, hogy bár Szinetár Dóra nem végzett színművészként, a Színészkar-marától Vámos László, Jordán Tamás és Törőcsik Mari ajánlására színészdiplomát kapott.

A talkshow utolsó szakaszának közép-pontjába a magánélet került. Kiderült, hogy első férjének, Lőcsei Jenőnek Ózdon élt az édesanyja. A Liszt Ferenc-díjas balett-táncossal egyébként közös gyermekük született,

ám elváltak. Szinetár Dóra 2007-ben ment újra férjhez, akkor az EmERTon-díjas színész, énekes Bereczki Zoltánhoz, és még abban az esztendőben világra jött kislányuk. Újabb válás következett, a boldogságot végül Makranczi Zalán színész, szinkronszínész oldalán találta meg. Kendőzetlenül beszélt arról is, hogy kislányuk Down-szindrómával született.

Az est zárásaként Szinetár Dóra egy dalt is elénekelt az ózdi közönségnek. Választása a Padam, padam... francia szonóra esett, amely igen fontos számára, korábban édesanyja is énekelte, eredeti előadója pedig a legendás Édith Piaf volt. A publikum őt is – ahogyan a Pózdium eddigi összes vendégét – vastappsal búcsúztatta, a színpad mögött pedig ezúttal is közös fotók készülhettek.

Lendvai Zsolt

MAUTNER ZSÓFI
GASZTROBLOGGER, MŰSORVEZETŐ

BESZÉLGETŐTÁRS:
BUKOVINSZKY ZSOLT

2020. FEBRUÁR 24.
(HÉTFŐ) 17.30

OLVASÓ
ADORJÁN LAJOS TEREM

INGYENES BELÉPŐJEGYEK
AZ OLVASÓ JEGYPÉNZTÁRÁBAN
FEBRUÁR 12-ÉN 16 ÓRÁTÓL
IGÉNYELHETŐK

A HELYSZÍNEN TELEVÍZIÓS FELVÉTEL KÉSZÜL,
A MŰSOR EGY KÉSŐBBI IDŐPONTBAN
AZ ÓZDI VÁROSI TELEVÍZIÓBAN LESZ LÁTHATÓ!

KÖZREMŰKÖDIK: FARKAS MÓZES - KREATÍV SÉF